

Sygn. akt II K 223/14

1 Ds. 640/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Stanisława Kwapińska

przy udziale prokuratora Jacka Grabonia z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 grudnia 2014 r.

sprawy **P. M. (M.)**,

syna T. i D. zd. D.,

ur. (...) w O.,

oskarżonego o to, że

w dniu 24 marca 2014 roku na drodze nr (...), na jej 71 km, na wysokości miejscowości J., gmina Ś. kierował po drodze publicznej samochodem marki M. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czyn ten popełnił będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu sygn. akt VII K 1275/13 z dnia 12 grudnia 2013 r.,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **P. M.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 178 a § 4 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 4 (czterech) lat próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. oraz art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

IV. na podstawie art. 43 § 3 k.k. nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy;

V. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **P. M.** środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 500 (pięciuset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie w wysokości 90 zł i na podstawie art. 2 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) wymierza mu opłatę w kwocie 120 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W niedzielę 23 marca 2014r., około godz. 22.00 – 23.00, oskarżony P. M. spożywał alkohol w postaci piwa. Poprzedniego dnia wieczorem oskarżony był na urodzinach u kolegi i wypił około 400 ml wódki.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. M., k. 55v.

Rankiem 24 marca 2014r. P. M. zabrał się wraz z innym kierowcą autem do Komornik, skąd miał rozpocząć pracę jako kierowca samochodu ciężarowego. Po przybyciu na miejsce oskarżony wsiadł do pojazdu m-ki M. o nr rej. (...) wraz z naczepą m-ki K. (...) i rozpoczął jazdę drogą krajową nr (...) w kierunku W., gdzie miał odbyć się załadunek.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. M., k. 55v.

Na wysokości miejscowości J., na 71 km drogi nr (...), zespół pojazdów prowadzony przez P. M. został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji oraz Inspekcji Transportu Drogowego. Z uwagi na wyczuwalną woń alkoholu, oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu elektronicznym urządzeniem kontrolno – pomiarowym. Badanie wykazało u P. M. wynik wynoszący: 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu - o godz. 9.13 oraz 0,33 mg/l - o godz. 9.29.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. M., k. 55v,

zeznania świadka G. J., k. 19, 56,

protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, k. 2.

Oskarżony P. M. ma 36 lat, jest rozwiedziony, posiada na utrzymaniu syna w wieku 13 lat, na którego łoży alimenty w wysokości 450 zł miesięcznie. Oskarżony podejmuje się dorywczyczych prac jako budowlaniec, uzyskując miesięcznie około 1000 zł. P. M. posiadał dobrą opinię u pracodawcy.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. M., k. 55v,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 13,

opinia pracownicza, k. 47.

Oskarżony był karany sędownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 12.12.2013r., sygn. akt VII K 1275/13, P. M. został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby. Ponadto wobec oskarżonego orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych określonych prawem jazdy kategorii (...) na okres 1 roku.

Dowód:

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 36,

odpis wyroku, k. 12.

P. M. będąc słuchany na rozprawie oświadczył, że przyznaje się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Oskarżony stwierdził, że rankiem 24 marca 2014r. czuł się dobrze i nie przewidywał, że może być nietrzeźwy. Wskazał jednocześnie, że w przypadku poprzedniego skazania za czyn z art. 178a § 1 k.k., również spożywał alkohol wieczorem w dniu poprzedzającym jazdę samochodem.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd Rejonowy oparł się na wiarygodnych zeznaniach świadka G. J. oraz wymienionych na wstępie dowodach o charakterze materialnym. Sąd wziął po uwagę także wyjaśnienia oskarżonego P. M., przy czym pominął je w zakresie w jakim oskarżony wskazał, że nie zdawał sobie sprawy z tego że znajduje się pod wpływem alkoholu. Odmawiając częściowo wiary oskarżonemu, sąd miał na uwadze stwierdzoną u niego zawartość alkoholu w organizmie, jak również to, że oskarżony znalazł się już wcześniej w analogicznej sytuacji, gdzie został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonego w przedmiocie zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości.

Zachowanie oskarżonego wypełniało znamiona występkę z art. 178a § 4 k.k. Oskarżony bowiem, znajdując się w stanie nietrzeźwości określonym w art. 115 § 16 k.k., tj. mając 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził pojazd mechaniczny – samochód ciężarowy m-ki M. o nr. rej. (...), w ruchu lądowym - jadąc drogą krajową nr (...). Jednocześnie czynu tego oskarżony dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za występki z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 12.12.2013r., sygn. akt VII K 1275/13.

Czyn oskarżonego był zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające winę oskarżonego ani bezprawność jego czynu. Zdaniem sądu P. M. prowadząc samochód ciężarowy, w godzinach porannych w dniu 24 marca 2014r., co najmniej przewidywał i godził się na to, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. Na powyższe wskazuje zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego, objawiająca się m.in. wyraźnie wyczuwalną wonią alkoholu (vide zeznania świadka G. J.). Świadomość P. M. co do stanu jakim się znajduje, wynikała wreszcie z tego, że znalazł się on już w analogicznej sytuacji, będąc skazanym za prowadzenie w dniu 09 września 2013r. o godz. 10:35 samochodu w stanie nietrzeźwości. Oczywistym jest zatem że oskarżony wsiadając rankiem 24 marca 2014r. za kierownicę samochodu, po raz kolejny po wypiciu poprzedniego wieczoru alkoholu, zdawał sobie sprawę z tego, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości i się na to godził.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego. W ocenie sądu kara 5 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu pozostaje karą adekwatną do popełnionego przez niego czynu.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres czterech lat próby, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele i będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Sąd miał na uwadze to, że oskarżony był co prawda uprzednio karany za podobny występki, przy czym uznał, iż zachodzi szczególne uzasadnione wypadki, przemawiający zgodnie z art. 69 § 4 k.k. za zastosowaniem środka probacyjnego. Sąd uwzględnił w tym zakresie przede wszystkim aktualną sytuację oskarżonego, który łoży alimenty na utrzymanie małoletniego syna, jak też posiadał dobrą opinię w miejscu dotychczasowego zatrudnienia. Zdaniem sądu w przypadku takich sprawców jak oskarżony dla wychowawczego oddziaływania nie jest konieczne stosowanie kary bezwzględnie pozbawienia wolności. Jednocześnie wyznaczenie długiego, bo aż czteroletniego okresu próby, pozwoli skutecznie zweryfikować postawę P. M.

W punkcie III wyroku Sąd Rejonowy na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres dwóch lat. Dokonując powyższego rozstrzygnięcia sąd miał na uwadze treść przepisu art. 43 § 2 k.k., zgodnie z którym w razie skazania sprawcy za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, popełnione w stanie nietrzeźwości, orzeka się zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju oraz treść art. 43 § 1 k.k., zgodnie z którym zakaz prowadzenia pojazdów orzeka się w wymiarze od roku do 10 lat. Ustalając okres stosowania wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na dwa lata, Sąd Rejonowy uwzględnił szereg okoliczności. Kierując się wskazaniem art. 56 k.k., sąd wziął pod uwagę wyartykułowane w art. 53 k.k. dyrektywy wymiaru kary, a w szczególności cele zapobiegawcze i wychowawcze, które stosowanie środka karnego ma osiągnąć w stosunku do skazanego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. I tak wyznaczając okres stosowania środka karnego na 2 lata sąd miał na względzie to, że P. M. kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, mimo że niespełna cztery miesiące wcześniej został skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. gdzie orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia określonych pojazdów, mechanicznych, na okres 1 roku. Jako okoliczności obciążające oskarżonego w zakresie wymierzonego środka karnego sąd wziął pod uwagę również rodzaj drogi, po której się on poruszał, tj. droga krajowa nr (...), na której panuje duży ruch aut, a także to, że prowadził on w stanie nietrzeźwości samochód ciężarowy. Sąd ustalając okres stosowania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wobec oskarżonego na 2 lata, uwzględnił również to, że występował, którego się dopuścił, należy do przestępstw nagminnie popełnianych nie tylko na obszarze właściwości Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej, ale również na terenie całego kraju. Orzeczony względem P. M. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na dwa lata, uwzględnia skalę naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez oskarżonego. P. M. niewątpliwie naruszył te zasady w takim stopniu, iż wyprowadzić należy z tego wniosek, że prowadzenie przez niego pojazdów mechanicznych w chwili obecnej zagraża bezpieczeństwu w komunikacji, zaś oskarżony powinna przemyśleć swoje zachowanie, ażeby nie powodować takiego zagrożenia w przyszłości. Stąd niewystarczającym w ocenie sądu byłoby poprzestanie na orzeczeniu tegoż środka w niższym wymiarze niż dwa lata. Zdaniem sądu zastosowanie tegoż środka na okres dwóch lat uwzględnia dyrektywy wymiaru środków karnych określone w art. 53 k.k., w szczególności ich cele w zakresie prewencji indywidualnej, jak i prewencji ogólnej, powodując, że zakaz w powyższym wymiarze stanowi dolegliwość adekwatną i sprawiedliwą.

Orzekając wskazany środek karny sąd na podstawie art. 43 § 3 k.k. zobowiązał oskarżonego do zwrotu prawa jazdy, które nie zostało mu dotąd zatrzymane.

W oparciu o art. 49 § 2 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 500 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Na podstawie art. 627 k.p.k. sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa, uzasadnione wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie w wysokości 90 zł (zapytanie do K. – 50 zł, ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym – 40 zł). Ponadto sąd wymierzył oskarżonemu opłatę sądową w wysokości przewidzianej ustawą z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.

SSR Radosław Gluza